

BUDAPESTA

Joi 29 Martiu st. v.
10 Aprile st. n.

Va est joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 24.

**ANULU XV.
1879.**

Pretiuulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

O copila pe valuri. (Schitiã din esundarea dela Seghedin.)

S u l t a n i t i ' a .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Vasilie : Te ascultu cu placere.

Sultanitia : Tes'a mea este, că barbatul care nu e gelosu, n'are vointia séu celu pușinu n'ó póte esecutá ; gelosul are vointia și posedé taría s'ó și traduca în realitate. Întemeiata pe acésta credinția, cauta sè producu în Dimbovitianu vointia, va sè țica trebue sè-i aprindu gelosia.

Vasilie : Ah ! Îl espuni la încercare grea ! Aibi îndurare de elu !

Sultanitia : Nu potu. De ce nu are mai multa taría ? De ce nu e barbatu ? . . . Dar iéta îl vedu vinindu . . . Te rogu departéza-te iute !

Vasilie : Aibi îndurare de elu ! (Iese.)

Scen'a V.

Sultanitia singura.

Scfu bine, că voiu causá lui Dimbovitianu niște mominte amare . . . Dara n'am ce face . . . Elu de siguru se va mâniá grozavu . . . Cu atátu mai bine ! . . . Cu atátu mai siguru se va realisá scopul meu, că elu sè fia în stare a desvoltá destula taría față de soș'a lui.

Scen'a VI.

Sultanitia și Dimbovitianu.

Dimbovitianu : Iéta-me-su, babo ! Ce voiesci sè-mi spuní ?

Sultanitia : Îti multiamescu, cocóne, că ai venit. M'am temutu, că nu vei împliní cererea mea. Si mi-ar fi parutu fórte reu.

Dimbovitianu : Pentru ce ?

Sultanitia : Pentru că am sè-ti spunu unu lucru mare.

Dimbovitianu : Spune-mi-l dara iute !

Sultanitia : Iute ? . . . Dar nu potu asiá iute . . .

Apoi mi-i si cam frica.

Dimbovitianu : De cine ?

Sultanitia : De dta.

Dimbovitianu : Nu te teme ! Vorbesce fara frica !

Sultanitia : Dar totusi . . . N'am curagiú . . .

Înse nici a tacé nu potu, căci m'ar muștrá consciința.

Dimbovitianu : Va sè țica, asiá mare lucru ?

Sultanitia : Fórte mare !

Dimbovitianu : Dar vorbesce în sfirșitu !

Sultanitia : Afla dara, domnule, că dta esti însielatu !

Dimbovitianu : Dar cine m'a însielatu ?

Sultanitia : Soș'a dtale.

Dimbovitianu : Baga de séma, babo, ce vorbesci !

Ai graitu niște vorbe mari.

Sultanitia : Dar tocmái pentru că sânt mari, le-am rumegatu bine, înainte de-a le țice.

Dimbovitianu : Si cum me 'nsiéla dèns'a ?

Sultanitia : Cum ? . . . Dar cum însiéla muierea pe barbatu ? ! . . . Prin necredinția ei.

Dimbovitianu : (Înfuriatu.) Taci, babo, căci te prepadescu !

Sultanitia : Vedi că nu însedaru m'am temutu sè-ti descoperu ceca ce scfu. Erá mai bine sè tacu, si — în locu de a-mi face necasu — sè ridu si eu dimpreuna cu aceia, cari țicu, că „ce scie satul, nu scie barbatul.“

Dimbovitianu : Amuțiesce, séu — probéza !

Sultanitia : Vrei sè te convingu ? E bine, potu sè facu usioru acésta, căci ocașiumea e fórte aprópe. Treçi în asta séra pe la siese óre dinaintea chioscului din gradin'a dtale, si acolo vei gasí prob'a învederata ! . . . Dar eu me caru d'aice, că nu cumva s'ó patiescu, pentru că ti-am spusu adeverul. (Iese iute.)

Scen'a VII.

Dimbovitianu singuru.

Babo, babo ! . . . Ên mai aștépta ! . . . Nu fugí ! . . . Spune-mi ce am sè vedu pe la chioscul din gradin'a mea ? . . . (Pausa.) S'a dusu hâre'a blastemata . . . Fulgeru si tresnetu, iéta ce a trebnitu sè audu ! ? . . . Dar potu óre sè credu cuvintele ei ? Nu cumva órecineva a voitu sè-si bata numai jocu de mine ? Nu potu crede asiá ceva despre soș'a mea. Ce-i dreptu, cam pretențioș'a, ea înse totu-de-una a fost unu modelu de virtute si moralitate . . . Dar în sfirșitu, nimica nu e cu neputinția. Femeile sânt fórte nestatornice. De ce ar fi tocmái dèns'a escepțiunea ? . . . E bine, voiu aflá acusi realitatea. Căci (și priveșce orologiul) îndata vor fi siese óre ! (Iese.)

(Va urná.)

IOSIFU VULCANU.

Cum vrei ?

— Dómnei E. S. —

um vrei, o dómna ! în poesiá
Sè cântu amorul, farmecul seu ;
Când acestu demonu mi-a facutu mie
Fára de mila numai câtu ren ? !
Elu me tradase priu mândr'a-mi, care
Erá în lume cultu-mi divinu,
Si-mi dete osind'a, fara 'necetare
Sè traiescu numai în greu suspinu.
Lasa-me dara plângéndu sè cântu :
Astadi amorul nu-i pe paméntu !

Cum vrei, o dómna ! mus'a-mi sè cânte,
Că amici'a e daru bogatu ;
Când eu potu face chiar juraminte,
Că ea din lume ah ! a sburatu ? !
Acum românul nu-si mai jertfesce
Pentru-al seu frate viét'a sa :
Asta credinția că te-amagesce
Nici mai încape a cugetá
Lasa-me dara, plângéndu sè cântu :
Vai, amici'a nu-i pe paméntu !

Cum vrei, o dómna ! pe a mea lira.
Sè cântu că tíer'a-mi nu e 'n nevoi,
Când ea serman'a adi mai espira.
Si sbirii barbari sântemu chiar noi ? !
O, România ! o, România !
Noi, noi pe tine te omorimú . . .
Crim'a e plina de grozavía,
Cu tóte-aceste o sevêrșimú.
Lasa-me dara plângéndu sè cântu :
Tíer'a-mi e-aprópe de-al ei morméntu !

Cum vrei, o dómna ! sè cântu eu tare,
Că libertatea e adorámú ;
Când tiraniei în fug'a mare,
Cá sè sporéșca mijlóce dâmu ? !
Lantil selaviei ce ne strivesce
De secolu, astadi ne-a transformatu

Întru o gînte ce nu rîsîește
 Când are brațîul încatușiatu.
 Lasa-me dara plîngîndu sîe cântu :
 Cî libertatea nu-i pe panîntu !

Cum vrei, o dîmna ! sîe cântu sub sîoro
 Patriotismul, cînd î n sfîrșitu
 La noi nu are vre o valore,
 Cîci egoismul ne-a cutropitu ? !
 Stramosii nostri cînd la lumina
 Aru eșî astadi, s'aru spaimîntî ;
 Si-apoi îndata iîr î n tierina
 De indignare s'aru aruncî.
 Lasa-me dara plîngîndu sîe cântu :
 Patrioti astadi la noi nu sînt

Cum vrei, o dîmna ! î n limb'a care
 O vorbescu Dîcii, sîe cântu cu focu,
 Religiunea e unu scutu fare,
 Cînd noi de dîns'a ne batemu jocu ? !
 Religiunea ce usîurîza
 Pe omu aice de ori-ce dureri
 Si dupa mîrte î l transportîza
 Î n paradisul plinu de placeri.
 Lasa-me dara plîngîndu sîe cântu :
 Romîni astadi crestini nu sînt !

Cum vrei, o dîmna ! cînd tîer'a-mi plînge,
 Cînd nîmu-mi geme, cî eu sîe cântu :
 Radîele lunei cum le resfrînge
 Lacul ce are unde de-argintu ? !
 Dîorile d'albe, ros'a voiîsa,
 Al filomelei dulce suspînu,
 Sen lun'e verde si recorîsa
 Î n care sturdii frumosu se î ngînu ?
 Lasa-me dara plîngîndu sîe cântu :
 Starea î n care Romîni sînt !

G. TAUTU.

Maritata si totusi fîara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
 (Urmare.)

Îndata ce ajunse Paulina î n chili'a ei si se vedîu
 singura, încuîa usîa si scîose epistol'a ce i-a dat'o Guido
 Carls court.

Si asiî venî si tatalu ei, î nse nici acîst'a scire,
 care altcun de bncuria ar fi esalrat'o alta-data, acum
 abiî o emoționî.

„Charing Cross Hîtel, marti î n 11 maiu 1869.

„Amat'a mea Paulino, abiî acum ti-am împlinitu
 dorinț'a si am venitî — am venitî, cî dupa 22 de ani
 sî-mi reclaimedu soția.

„Amicul meu Guido Carls court mi-a aretatu ca-
 lea, care î mi împune datorinț'a.

„Si elu voiesce, sî-ti spunu tîote si sîe ne stai î n
 ajutoru cu prudinț'a ta. Ôr'a aceea a sositu, î n care sîe
 audi, care î ti este mam'a. Nu ai presinutîtu tu nici oda-
 ta ? O eunosci. Trebuie cî eu sî-ti spunu mai întîîu cî
 Lady Charteris e Olivia Lyndilh si nainte de 25 ani
 s'a cununatu cu mine ?-

Epistol'a i cadîu din mîna. O mie de cugete o
 cuprinsese. Ea si-aduse aminte de unele evenimînte si
 se convinse despre adeverul acestor cuvinte.

Acea scena de nîpte î n Lyndilh Grange, unde
 aceea dama a sarutat'o si a binemeritat'o, aceea visita de
 nîpte la Ulrich Mason, si peste totu acelu simțiemîntu
 compatimitoru, care o atragea la aceea nefericita.

— Oh, cum putui sîe fiu asiî de ôrba ? ! — sus-
 pinî ea, si redicî iîerasi epistol'a.

„Abiî sînt cîteva septemîni, de cînd audîi, cî
 mum'a ta nu a fost nebuna cînd s'a transportatu î n
 cas'a nebunilor. Mr. Carls court mi-a spus, si cu me
 rentornî îndata la Angli'a, si nu voiî odihni pîna
 atunci, pîna cînd nu o voiî aflî. Vîno la mine, fiic'a
 Oliviei mele, eu dorescu sîe te vedu !

„Întreba î n Hotel de Mr. Haws kley si pastrîdia
 secretul sosirii mele ! Noi trebuie sîe fimu întiepti cî
 șierpii.

„Te așteptu mîne cîtu se pîote mai îngraba. Re-
 mîni sînetîsa, fiic'a mea !“

Acum ea sciî tîote. Secretul, ce optu ani de țile i
 se parea enigmaticu, se deslegî ; mum'a ei s'a aflatu.

Epistol'a acîst'a o liniști : ea o puse pe flacar'a
 luminei si se uitî pîna se prefacî î n cenușa.

Si cînd î n diminîtr'a celialalte țile ca se sculî,
 î n peptul ei se anuciî o bucurîa ce satisfacî momen-
 tulî. Aerul curatu, binefacatoru, i recorî fruntea ar-
 diînda. Ce nîpte ! Cum puține ôre i-au schîmbatu î n-
 trîg'a-i vietîa ! Unu anu se parea cî a espiratu de ieri,
 de ieri, cînd înelul de credinț'a a Lordului Heather-
 land luciî î nca pe degetul ei.

Ea-si razimî capul pe ferîst'a recoritîre si sus-
 pinî adîncu. Cîtu e de nimic'a acîst'a vietîa ! Peste
 capital'a Angliei a resaritu o țî noua — pentru
 Paulina Lisle î nse nu asecurî nici o sperantia mai
 multu.

Clopotielul sunî la dejunu.

— Ada-mi, Otilia, o tassa de thea aici, — de-
 mîndî ea camerierei sale, care venise î n locul Ioanei,
 — si î mbraca-me pentru strada ! Am mai multe comi-
 siuni de a î ngrîgi ; spune ast'a si dnei Galbraith, dîca
 va întrebî de mine !

Asiî ceva nu erî pentru Paulina unu ce straor-
 dinaru ; ea se preambî pe strada si cumperî unele ne-
 cesarii, pe cînd lumea fina î nca dormîa, si Otilia nu se
 mirî de ast'a.

Cîtra unu-spre-dîece ôre ea se suî î n o birja.

— Charing Cross Hotel.

Înim'a ei batea repede, cînd trasur'a pornî.
 Î n fine totu-si va sî-si vîdia si ea pe tatal ei !

Capitulul IV.

A f l i a t a.

Robert Haws kley șiedea î n Hotel î n chili'a la fe-
 rîst'a deschisa si așteptî sosirea fiicei sale.

Jos pe strada trecea mulțime de ômeni, desfetati
 de sîorele aurîu din lun'a lui maiu. Colonelul se simti
 deodata acasa, si se întrebî, pentru ce nu se reîntîrse
 elu de multu, pentru ce nu a smulsu atunci dela altaru
 pe soț'a sa din mînile lui Sir Hugo ?

— Este ôre degetul ursitei ? — cugetî elu, —
 ôre ne este desemnata calea si noi trebuie sîe o percur-
 gemu pîna la met'a desemnata ? Î n cîte-va minute voiî
 vedî pe fiic'a mea, eu carele dîone-dîeci si cinci de ani
 am fost unu peregrinu parasitu de amici si patria ;
 cine scie, dîca nu va fi si ea o ființ'a rece, egoista si
 profana ?

Se audî batîndu la usia si celariul anuciî, cî o
 dama voiesce sîe vorbeșca cu Mr. Haws kley.

Colonelul se sculî si elu vedîu nîntea sa o dama
 î mbracata î n elegantia simpla.

Ea si-aruncî velul înderetu si asiî statura
 tat'a cu fiic'a sa vis-î-vis cî vre-o cînci secunde î n
 tacere.

(Va urmî.)

În postul mare.

— Schițe din Paris, de *Gustar Droz*. —

II.

M a r t u r i s i r e a.

Sunt patru ore; biserică e liniscită și întunecată. Sgomotul trasurilor abia petrunderă în acestu locașiu al rugăciunilor, și alta mișcare omenescă, afara de sunetul papucilor redatu de echo, nu conturba această mare tăcere.

Dar petrunderă mai în lăntu, în capelele laterale observăm niște grupe îngenuchiate, nemișcate și tacute. Atitudinea lor arăta așa multă desperațiune, încât la vederea lor întristarea și neliniscă cuprindă și animele noastre. Sunt aceste niște grupe de ale perdutilor ?

Ună din capelele laterale ni oferă o vedere extraordinară. O sută, sau o sută și cinci-dăci de dame îmbracate în metasă și catifea, stau așteptându cu pietate în giurul scaunului de marturisire. Mirosu de vioare și resede înbalsamăza aerul în departare mare, și involuntaru te opresci înaintea acestui tumultu frumos și elegantu.

Din celulele scaunului de marturisire își scot capetele niște șleperi de haine nesupuse, căci damă care se marturisește nu și-a pututu introduce totu corpul în coridorul îngustu; dar în întunecime vedem capul ei mișcându-se, și din leganatul duios al penei sale deducem, că fruntea ei se înclina sub greutatea pocaintei și a remușcării.

Abia și-a terminatu scurtă confesare, și dicea alerga în locul ei. Îmbulzélă această se poate înțielege și esplică ușoru, căci această e capelă în care abatele Gélon asculta marturisirea, și această va se dica atâta că și când elu ar predică; publicul se îmbulzesc.

Elu, bunul abate, conduce pe flă-care femeia, și cu o resignațiune ângrescă siede câte odata și patru ore în cabinetul ângustu, unde lucră nu petrunderă, aeru nu se mișca, și asculta ore întregi prin gratia marturisirile șioptite ale damelor pocaite.

Bunul abate are acea însușire adorabilă, că nu face multa ceremoniă. Șie se evite amenuntele de priosou, cu tactu admirabilu și cu unu ochiu siguru până la minune, elu își privescă numai decătu în sufletu și astfel te usorăza de mii de neplăceri; e atâtu de cu spiritu și atâtu de lumeti, încâtu așa dicându cu bucuriă și înșiri micile tale slăbiciuni.

Cu ôresi-care confusiune te apropii de elu, dar până când esitezi cu nedumerire, că ore se marturisești tôte, elu cu mânu sa fina și întielăpta deja a deschisu listă peccatorilor, a percursu cu intielă fulgerului cuprinsul ei, suride sau te mângăia și ieta marturisirea s'a făcutu, fără se fii graitu unu cuvântu; încâtu prosternându-te înaintea altarului, esclami: „Dômne Dumnedieu! am fost alba, alba că crinul, și eu totuși eram neliniscită!”

Încă si atunci, când sub îmbracamântul preotiescu înceta a fi omu și vorbescă în numele lui Dumnedieu, vocea lui môle și sonora și privirea lui fina înca și atunci tradăza elegantă nascuta cu elu și acea curtoasiă completă, care siede bine și servitoriului lui Dumnedieu și fără care aristocrațiă n'ar puté se trăiesca.

Déca Dumnedieu voiesce (și poate-se negă că voiesce?) se flă în lume unu Saint-Germain, nu este unu

ce justu, că elu se ne deie și unu preotu care vorbescă limbă noastră și înțielege trasurile nostre delicate? Acestă e unu ce fôrte simplu, și eu în adeveru nu înțielegu, ce potu se gasésca unele dame în abatele Brice; nu pentru că asu voi se vorbescă reu despre acestu bravu abate; căci nu este nici timpul nici locul aice. E sântu barbatu și elu, dar sântieni'a lui e cam ordinariă și necioplita.

Trebuie se-i freci tôte sub nasu; seu nu te înțielege, ori nu pricepe nimica.

Marturisește-i unu peccatu mititelu și fruntea lui se umbresce de crețiele; elu doresce se afe ôr'a, momentu, împregiurările, antecedintiele; cêrca, scruteza, cumpenesce, și cu întrebările sale eterne în sfârșitu devine necuviinciosu și necrutiatu. Încă și dela preoti pretindu, se-si esercite cu curtenia rigorea și se trateze finu niște persoane bine crescute și distinsce.

Abatele Brice — de ce se n'o spunu — are o înfașiare țieranescă, și acestă i strica mai multu! E cam republicanu! Se îmbraca negrigitu, unghiile nu și-le cultivăza, și déca își trage manusi — de doue ori în anu — degetele lui se despartu tiapenu de olalta.

Nu contestu virtutile lui admirabile, observa acestă; dar tôte-su însedar, o dama din lumea mare nici odata nu va cercetă pe fiul arendasiului seu, se-l întroduca în afacerile sale mici, și se-i dica: „Parinte!”

Si-apoi eu nu știu, dar acestu abate eminentu are unu grozavu mirosu de tabacu de nasu.

Elu marturisește totu felul de poporu, și atâta dora și dta vei recunósce, că nu este placutu se îngenuchiamu vis-à-vis de fêtă noastră din casa seu cu bucatarésă noastră.

Mai bine decătu dta, dna, nimene nu pricepe umilintiă crestinescă; dar în sfârșitu, dta n'ni datin'a a caletori în omnibus, și se pare că nici nu vei voi vr'odată.

S'ar puté dice, că acolo sus vei fi fôrte fericita, de cumva cocierului dtale i-ai spune: „frate“, ier camerierei „sora“; dar acesti țierani buni mai ântâiu aru trece prin purgatoriu și focul curatiesece tôte. Si-apoi cine me asigură, că Rosalie va ajunge în raiu, pe când nici dta, frumoșă dômna, nu esti sigura déca vei merge acolo?

Asiă dara nimene nu se mira, că dieu capelă abatelui Gélon e îndesuită. Déca se aude șioptindu-se, causă e, că publicul aștepta de trei ore și că aice tôte se cunosc.

În adeveru tôte sunt aice în numeru completu.

— Dă-mi nitielu locu, scumpă mea, — șioptescă ună ce sosi târdi, perdiându-se în mulțimea sucnelor, a genunchiatórelor și a scaunelor.

— Ah! dta esti, bună mea amica, poftescă mai aprópe! Clementina și dn'a B. stau colo 'n capetul lavitiei, înaintea scaunului de marturisire. Ai se aștepti vr'o doue ore, până ce va veni rônđu dtale.

— Nu me mirn, că vedu aice pe dn'a B.; femeia acestă nu mai gata, și nu este nici o muiere care se se marturiseșca — mai încetu. Aceste femei multe înca tôte voiescu se se marturiseșca? Ah! ieta, ieta, Ernestina! (O saluta finu cu degetul.) E unu adeveratu ângeru copilă acestă. Adeunadi mi-a spus cu sinceritate, că simte o remușcare în consciința, pentru că la cetirea Pasiunei nici decătu n'a pututu se sarute legatură de paie.

— Ah! charmant! Dar dta sarutatu-o-ai?

— Eu? Nici odata în tóta vietă mea. E fôrte murdara.

— Și dta te acuzi?

— Oh! si cu ast'a, si cu altele multe; am o colectiune de mici pecate. Le voi înșiră preotului.

— Întocmai că mine, si bunul Gélon totu-de-una vidiméza socoté'la.

— Vorbindu serios, elu nici n'ar avé timpu de ajunsu, de cumva ar voi sè procéda altfel. Dar mi-se pare, cà amu si conversatu pré multu; rogu-te frumosu, lasa-me sè me rogu lui Dumnedieu!

Madame îngenunchie pe scaunasul ei. Cu ochii ficsati spre altaru, cu elegantia neatacabila își trage manusi'a de pe mân'a drépta, apoi cu ochii plecati în jos, cu buzele închise cu rigóre, deschide încuiatórele de crini ale càrtii sale de rugaciuni, si cauta rugaciunea potrivita pentru acésta ocasiune.

(Cetesce cu focu.) „Dómne, înclinata sub greutatea pecatelor mele, me prosternu la piciórele tale . . .“

— Numai déca nu mi-ar fi asiá tare frigu la picióre! De buna séma voi capeté cataru . . . „me prosternu la piciórele tale . . .“ — Muierea ce vinde lumini nu are óle încalditóre? Nu este mai îngrozitoru, decâtu déca ni-i frigu la picióre, si dn'a P. deja de mai multe óre îngenunchia acolo! M'asiu remași, cà ea înșira nu numai pecatele sale, ci face raportu si despre ale amicelor ei . . . E grozavu! Nu-mi mai simtíescu piciorul dreptu! (Cetesce.) „Îmi închinu fruntea în pulvere sub greutatea parerii de reu, si . . .“

— Ah! dn'a P. a terminatu marturisirea; e roșia cà si crés'ta cocosiului. Patru dómne alérgea în locul ei cu entusiasm evlaviosu.

— Ah! dómna, te rogu, nu te îmbulzí!

— Dar, dómna, eu am vinitu înainte dtale.

— Mii de seuse, dómna!

— Curiosu interpretezi dta stim'a acestui locu sântu!

— Pst! pst! Uséza de ocasiune, dómna! Furi-siéza-te înainte si cuprinde locul golu! (Sioptindu.) Nu uitá peccatul celu mare de eri si cele dóue mici de asta-minétia!

AURELIA V.

Pregatiri la nunt'a de argintu.

Viena 5 aprile.

Unu raru evenimentu în istori'a dinastiilor, unu raru margaritaru pe coróne de monarhi, e cunun'a de argintu. Ni-o spunu ast'a pregatirile enorme si pomp'a cu care se întimpina în capital'a monarchiei, si prin tóte cetátile imperiului; dela cele mai mari corporatiuni pâna la cele mai mici reuniuni, tóte își dau concursul la acést'a serbatóre. Unu comitetu centralu si nenumerate altele, își dau tóte silintiele, pentru întimpinarea zilei de 24 aprile.

De si nu sânt cunoscute tóte ameruntele serbării, totusi scheletul ei, cum an díce, e ficsatu. Serbarea va durá 3 zile, si mai multu póte.

Partea cea mai însemnata a festivitátií va fi conductul, care va placé din „Praterstern“, apoi dealungul stradelor „Praterstrasse“ si „Ringstrasse“, va trece pâna la resiedint'a imperiala.

Conductul va fi compusu din reprezentantii a sute de societátií, corporatiuni, persóne mari, reprezentantii a diferitelor specialitáti, literati, politici, militari, artisti, industriasi, comercianti, studenti, maestrii, toti în grupe deosebite costumati si în frunte cu emblem'a corporatiunii, ce reprezenta. Orchestre militare si civile totu costumate vor dá conductului sufletul. Stindarde, embleme, si costume, vor dá unu coloritu cu totul fantasticu acestui conductu. Cetimu, cà fraccul (sermanul de elu) e eschisu dela serbare, lasându-i-se numai unu modestu locu între costumele evului mediu.

Costumele si ordinea, vor fi arangiate dupa desemne de cei mai vestiti artisti. Stradele vor fi decorate splendidu, ferestile si edificiele vor fi înfrumsetiate cu cununii de flori, stindarde, perdele, inscriptiuni, tablouri si alte minuni.

Publicul privitoru va fi arangiatu în unu spalier, tînutu în ordine de militari si poliția. Dealungul stradelor se vor ridicá tribune, cari sè dea locu la mii de persóne; cetimu cà pâna acuma aru fi însinuatii câte 15—20 persóne la unu singuru locu. Ferestile se cumpéra cu preçiuri mari, o singura ferésta pâna la 100 fl. Pe strad'a „Praterstrasse“ sânt multi fii a lui Juda, acum au buna ocasiune sè faca „Geschäft“ cu ferestrele.

Cine ar voi cà cu totu preçiul sè vedéa conductul, presupunédu cà nu si-a capetatu locu pe tribune, pe acé'la l'a vedíutu Dumnedieu. La ocasiuni mai mici déca te vèri între nemti, te strîntorescu si ghioldescu de-ti trece de gluma, dar acum? Atunci numai vede omul ce bine e a fi înaltu. Mi-aducu aminte, cu o alta ocasiune, erám si eu tescuitu de-mi para cà-mi iese sufletul. Alaturea cu mine erá unu Idanache numai câtu unu pocîmpu, cu nasu voinicu si cârligatu cà la unu vulturu, cu o barba à la Avram din St'a Scriptura, cu unu chepeneagu lungu si pârlitu de vremuri; stá sermanul strînsu pâna la agonía, priviá, càtra ceriu, înnalbiá din ochi si din când în când suspiná: „Hei! vei! Ich krepire!“ Atunci mi-am juratu sè nu mai am gustu la ghioldite. E interesantu cum câte o baba betrána cu catielul în braçie, grigesce mai multu de catielu decâtu de sine; ea de abiá resufla si striga: „Aber ich bitte! der Pinscher!“ Acuma înse s'a datu ordinu, cà cânilor nu-i iertatu sè participe.

Cunun'a se va celebrá în biseric'a cea nóua „Votivkirche“, numita astfel càci o-a ziditu imperatul dreptu multiamita lui Ddieu cà a scapatu din unu atentatu, chiar în locul acé'la, unde adi stá biseric'a.

Înainte cu multi ani, când s'a pusu fundamentu la biseric'a acést'a, au celebratu mis'a toti prelatii bisericesci, arhiepiscopii si episcopii monarchiei. Asemenea acuma când se sfintiesce si totu deodata când se va cununá parchi'a imperiala într'éns'a, vor participá toti mai-marii bisericesci din imperiu la serviciu divinu.

În sér'a de 24 aprilu se va face o illuminatiune marétia în tóta capital'a. Edificiele publice si cele de statu vor fi iluminate cu lumina electrica, asemenea locurile publice si piatile.

În un'a din serile serbării în opera se va dá unu baletu splendidu, carele va reprezentá jocurile si costumele tuturor națiunilor din imperiu. Sám curiosu de hor'a si costumul românescu!

În memori'a cununiei de argintu se facu monede de suvenire, cari se vor împartí la toti amplotatii imperiului, se întielege preçiul lor se va subtrage din léfa.

Inspectorii de paduri sânt însarcinati sè planteze între cãi si pe locuri mai însemnate si mai umblate, câte unu arbore care sè remána suvenire pentru trecatori, o aducere aminte de cunun'a de argintu.

Aceste tóte înse sânt numai o mica parte, din splendórea acestei festivitáti. Multe nu sânt cunoscute înca. Si afara de acea lucsul si marimea unei serbári de felul acést'a, nu si le póte omul închipuí, numai dupa ce le-a vedíutu. Îmi rezervu si eu dar onóra de a comunicá stimatelor cetitóre a „Familiei“, despre cunun'a de argintu, atunci când voiú puté sè dau o icóna mai fidela.

SILVIO.

Din Bucovina.

(Preparațiuni pentru serbarea nuntii de argintu.)

Cernauti 6 aprile.

Pentru că se aduca și junimea studioasă dela universitatea Francisco-Iosefina din Cernauti simțimentele sale de loialitate, iubire și multiamire, la expresiune prin fapta către augustii noștri monarhi, s'au întrunitu că cu unu cugetu mai că întrég'a junime universitara într'o ședinția și au decisu să aranjeze o festivitate amesurata caracterului studenticu în onóra Majestăților Lor.

Se alese deci unu comitetu, care să aranjeze și să conduca festivitatea. Comitetul va purtá o cocarda cu colorile universității, deca va avé ea óresi-cari coloru, deca nu, apoi va purtá comitetul o cocarda albastraroșia, adeca colorile Bucovinei. În comitetu, carele a fost alesu dupa societăți, corpuri și cluburi, s'au primitu dela „Akademische Lesehalle“, care cuprinde în sinul seu peste 60 de studintu fără deosebire de naționalitate, 9 membrii; dela „Facultatea teologica“, privita că unu corpu și prezentata prin majoritatea auditorilor și anume prin 33 de studintu români, 4 membri; dela Societatea academică româna „Junimea“ 2 membri; dela „Club deutscher Studenten“ (clubul studintilor germâni) 2 membri; dela Societatea academică „Soiuz“ 2 membri și dela Societatea academică „Ognisko“ 2 membri. Afara de acea mai fura alesi înca 2 membri în comitetu dintre acei studintu, cari nu aparținú nici unei societăți, unui corpu seu clubu. Că presiedinte al comitetului și al festivității s'a alesu stud. jur. dl Patak.

Program'a festivității este cam urmatórea :

În ziua, care se va ficsá (nu într'al 24 april st. n.), se va aduná întrég'a junime universitara la 11 óre antemeridiane pe piatr'a Austriei, aice se va asiedia în trasuri totu câte 4 într'o trasura în urmatórea ordine : în trasurile prime va ocupá locu comitetul, se nțielege cu presiedintele festivității în frunte, apoi vor urmá studintii dela facultatea teologica și în urma vor urmá celelalte 2 facultăți lumesci. Trenul trasurilor se va mișcă de pe piatr'a Austriei pe strad'a „Transilvaniei“, apoi pe strad'a „Leoului“ pâna la biserica sf. Paraschive, de aici va sui prin piatr'a „Fainariei“, pe strad'a „Carolinei“ în strad'a „Resiedintiei“ și se va oprí înaintea palatului universității.

Coborindu-se din trasuri, vor intrá studintii în „Aula“ universității, unde va salutá presiedintele comitetului pe magnificentr'a sa rectorul universității; apoi se va coborí rectorul magnificu împreuna cu decanii și corpul profesoralu al tuturor facultăților și se va pune în capul trenului de trasuri, care va plecá de aice retour pe strad'a „Resiedintiei“ și „Transilvaniei“ către palatul guvernului țerii. Aice se va coborí rectorul magnificu și presiedintele comitetului și întra la presiedintele țerii, aducându omagii și felicitări pentru imperial'a parechia din partea întregi universități. Cu aceste se finese actul primu festivu.

În ser'a aceleiasi zile se vor aduná toti studintii la unu comersu care se va arangia în salónele otelului „Pajur'a négra.“ La acestu comersu, la care se vor invitá tóte autoritățile și corporațiunile, póte că va participá și presiedintele țerii! Salónele vor fi ornate cu portretele Majestăților Sale; orsiestr'a va scí se înveselésca acésta festivitate. Presiedintele comitetului stud. jur. dl Patak va deschide ședinția c'o salutare a tuturor óșpetilor și apoi va radică primul toastu în sănătatea „parehei imperiale“. Al doile toastu va radică stud. filos. Rump pentru prosperarea și înflorirea

a „almei nume Francisco-Iosefina“, asupra rectorului magnificu, senatului academicu și profesorilor universității. Al treile toastu se va radică de stud. teol. Ios. Cocinschi pentru prosperarea, înaintarea în cultura, bunastarea și înflorișea țeriișórei nóstre, a mândrei Bucovine; în urma se va radică unu toastu asupra capitalei țerii orasiului Cernautilor.

Dupa aceste va urmá partea neoficiala a ședinției, care se va începe cu cunoscutul cântecu studenticu : „Gaudemus igitur . . .“ cântatu în choru de toti studentii și acompaniatu de orsiestra.

Cam în acestu modu își vor manifestá studentii noștri universitari simțimentele de loialitate și bucuria la asta ocașione. DEMETRIU DANU.

O copila pe valuri.

Esundarea Tisei la Seghedin a produsu o mulțime de momente care de care mai îngrozitoru. Pictorii cari au alergatu în fața locului au eternisatu multe din ele.

Unu astfel de momentu represinta și ilustrațiunea din nrul acesta, pentru a carei esplicațiune numai de pușine cuvinte avemu trebuinția.

Biét'a copilita, pe care parintele seu a voitu s'o scape din puterea catastrofei, și o asiedia pe unu divanul legatu de o plute, nici nu viséza de pericolul ce o încungiura.

Ea nu aude viscolul ce mugescé, nu vede marea pe al cărei sinu plutesce, căci dórme liniscita.

Ce grozava a trebuitu să fía deșteptarea ei!

I. H.

Cronic'a lumci.

Diet'a si-a suspendatu ședințiile pâna dupa Pasci la 26 l. c. Legea pentru întroducerea limbei unguresci în școlele dela sate numai dupa ferie se va pune la ordinea zilei, căci acuma nu mai remase timpu. În speranția, că acésta se va debate înca înainte de Pasci, și deputatii români (afara de dl Partenie Cosma) se întrunira pe câte-va zile la Budapesta. Ministrul presiedinte a raportatu dietei despre mesurile ce va luá pentru reconstruirea Seghedinului.

Corpurile legiuitoare ale României, dupa ce tînura mai multe ședinție și nóptea, votara și în a trei'a cetire proiectul de lege relativu la modificarea constituțiunii. Ministrul de interne ceti în ședinția de la 5 l. c. unu mesagiu domnescu, prin care se confere ordinul „Aperatorii independenției“ tuturor deputatilor și senatorilor, cari — desconsiderându interesele lor de partida — si-au facutu merite pentru țiera prin votarea independenției. La 6 l. c. Domnitorul a încheiatu activitatea corpurilor legiuitoare, prin unu mesagiu. Acesta accentuéza, că parlamentul votându convocarea unei constituante, a recunoscutu necesitatea d'a se conformá tratatului din Berlin; rezultatul acestei abnegațiuni are să fía recunoscerea independenției României. Vorbindu de situațiunea interna și esterna, mesagiul dice : Situațiunea orientului înca nu e asigurata; orizontul esternu și acuma e întunecosu.

Senatul României a votatu proiectele : 1) pentru acordarea unei recompense naționale de 1000 lei pe luna gener. N. Haralamb; 2) pentru protegierea marciilor de fabrica și 3) pentru recunoscerea Societății Academice române că institutu naționalu, modificându înse art. care prevedea a se da societății unu locu în fața universității, pentru cladirea edificului seu. Senatul a admisu principiul, fără a specificá locul.

Mișcările electorale în Români'a s'au pornitu. Partid'a conservatore și centrul s'au întrunitu pentru alegeri. Capii lor au ținutu de curându o consvatuire la București. Antâiu a luatu cuvântul dl generalu Florescu, și — (acestu extractu îl facemu din „Timpul“) — între altele a ășu : „Cu Napoleon III s'a înmormântatu politic'a naționalităților. De atunci încóce amu ajunsu, că șapte ómeni mari în pregîrurul unei mese potu face și desface sórtea și viitorul țerilor și națiunilor mici. Din caus'a acésta paz'a națiunilor mici trebuie să fla cu atâtu mai mare, pozițiunea lor cu atâtu mai clara.“ Dl V. Boerescu a ășu : „Înaintea celui din urma resboiu Români'a erá de nume sub suzeranitatea Portii, și chiar actele ei, cari nu erau pe deplin în concordantia cu tractatele europene, erau luate mai usioru, căci Port'a erá pavéza, în care se opriá ori ce atacu. Dar astadi, când Români'a nu mai e sub acelu scutu, când ori ce face se întempla sub propri'a ei respundabilitate, când independența ei nu e recunoscuta de facto de către nici un'a din puteri, pozițiunea e atâtu de grea și atâtu de estraordinaria, încátu tóte puterile intelectuale ale națiunii trebuesc încordate pentru a limpedi situațiunea țerii.“ A vorbitu și dl T. Maiorescu. În fine s'a alesu unu comitetu electoralu, în persónele dlor : Dim. Ghica, gener. Florescu, V. Boerescu. G. Cantacuzino, P. Vioreanu, gen. Tell, G. Filipescu, Al. Orescu, Al. Stirbei, A. Catargiu și N. Ioanide.

Budgetul Engliterei pentru anul curentu se va desbate dupa Pasci. Însemnâmu, că în anul trecutu a fost unu deficitu de 2.201,800 pundi (cam 20 milióne fl.); pentru anul curentu e preliminaru unu plus de 1.900,000 pundi, tocmai bunu pentru speșele cauzate de zăbuzi.

În senatul Franciei nu s'a respinsu propunerea pentru că corpurile legitóre se se întórca la Paris. (precum scriseramu din gresiéla în nr. 22.) ei numai desbaterca asupra propunerii s'a amânatu pe mai târđiu.

În camer'a Italiei s'a desbatutu ăilele trecute budgetul. Acesta aréta unu escedentu de 41 milióne, din care substragându-se câteva sume nerealisabile precuin și câte-va cheltuieli nóue, mai remânu 14.600,000 lire disponibile.

Atentatele în Rusi'a devinu totu mai dese. Abiá trece vr'ó di, în care telegrafal se nu ne anuncie vr'umu atentatu nou. Se ăice, că în curându se va proclamá starea de asediú. Tóte aceste aréta, că Rusi'a se afla în ajumul unei mari sguđuiri.

Literatura si arti.

Dl G. Tautu, simpaticul nostru poetu, carele la înfintiarea acestei foi a fost unu din colaboratorii nostri estranei, și carele de unu timpu încóce încetase a ne delectá cu accentele lirei sale, ierasi se ivi în publicitate cu poes'ia ce o reproducemu în nrul presinte dupa „Stafet'a“ din Iasi. Îl salutâmu cu placere, și i dorimú să póta gasi sujete mai vesele!

✓ **În teatrul naționalu din București** la 9/21 l. c. se va dá o represintațiune în folosul înundatilor dela Seghedinu, sub protectoratul dnei comitese de Hoyos, soăfa ministrului-resiedinte austro-ungaru.

✦ **Bibliografia româna.** Sub acestu titlu a începutu să apară la București unu buletin mensualu al librăriei generale din Români'a și a librăriei române din strainetate. Pretiul 5 lei, abonamentul se face la Degenmann.

Gallmeyer, renumit'a vodvilista din Viena, în diu'a de Pasci va jucá în favorul nenorocitilor dela Seghedin. Dcns'a a însciintiatu pe amicii sei, că cu

asta ocașiune nu va primí nici unu buchetu dela nimene. „Ar fi paguba, ășe ea, să prepaditi banii pentru asemenea lucruri, când trebuie să ajutorânu pe bietii înundati. Puneti în o cuverta banii destinati pentru buchete, și aruncati aceea pe scena! În locu de niște hiacinte miroșitoare, aruncati-mi unu caputu vechiu, și în locu de o camelia alba — niște nadragi caldi!“

Dr. Alfred Brehm, renumitul ornithologu, carele mai ann însoșise pe moștenitoriul de tron în celeriti'a sa pe Dunare, ținú în septemân'a trecuta trei conferinție literarie în Budapesta, în sala cea mica a redutei, totu-de-una în presința unui publicu mare. Asupra conferinției sale despre migrațiunea paserilor vom reveni și noi.

Societati si institute.

Dl Paul Hunfalvy a cetitu în șiedința din urma a Societății istorice magiare o disertațiune intitulata : „Martin Bolla și Români.“ Martin Bolla facuse niște note la cunoscut'a petițiune din finea secolului trecutu a Românilor din Transilvani'a, și între altele a ășu că noi sântemu de origine bulgari. Acésta absurditate istorica nu fu aprobată nici macaru de dl Hunfalvy : dar notițiile lui Bolla i-au oferitu ocașiune nóua spre a sustiné, că noi Români n'amú șieditu în aceste țeri la venirea aice a úngurilor — eramú să ăicemu a stramosilor dlui Hundsdorfer-Hunfalvy. Špre a-si spriginí tes'a, s'a servitu de totu felul de documinte, pe cari le-a explicatu dupa placu, și unde nici aceste nu l'au pututu ajutá, a recursu la sofisme și glume necalite.

✓ **Concordia Româna.** Comitetul secțiunii dómnelor din societatea „Concordia Româna“ din București, a datu ierasi o serata interesanta. Cu asta ocașiune, dl Misail a cetitu o disertațiune despre misiunea femeii în societate și puterea ei; apoi patru fetiție, dsiórele Florica Zaharescu, Iulia Hașdeu (fiic'a celebrului nostru istoricu,) Olimpia Teclu și Matilda C. Pana, jocară o piesa într'unu actu; dnele Natalia Bratescu și Maria Nica, dsiórele Rosiu, Belgazoglu și Mosioiu, dnii Banulescu și Dimitrescu esecutara felurite piese musicale, iéra dl Iuliu Roșca declamá poes'ia sa „Crietiviu.“ Serat'a se terminá cu dantiu.

✓ **Societatea dómnelor** de binefacere din Craiova, prin du'a Sasince Vlasto, presiedent'a acelei Societăti, a daruitu 70 de ruble spre a se împartí bolnavilor și familielor ostasilor caduti în resboiu.

Ce e nou ?

Nunta de aur. Încea nici n'au sositu ăilele șolenității, cu care se va serbá în Viena nunt'a de argintu a regelui și a reginei, și iéta se șerie din Berlin, că și acolo se facu pregatiri pentru asemenea serbare. Asemene? Ba, mai mare. În Viena se va serbá numai nunta de argintu, dar la Berlin — de aur, căci iéta sânt 50 de ani dela cunun'a imperatului Vilelmu cu imperatés'a Augusta. Se șerie, că cu ocașiunea acésta cei trei imperati vor ținé conferinția în Berlin. Acésta nunta de aur se va serbá la 12 junie.

Imperatul Vilelmu e veselu, căci ăilele trecute i s'a scosu din capu zdram'a cea din urma, remasa acolo inca dela atentatul sevêșitu de Nobiling. Elu si-a esprimatu bucuri'a prin aceste cuvinte : „Acuma celu puğin me potu peptená cum se cade!“

Pentru Seghedineni s'a adunatu deja mai bine de unu milionu de fl. Dar contribuirile totu curgu. Victuale s'au adunatu atâta, încátu nenorocitiu nu sânt în stare a le consumá, ci multe se strica la gar'a de acolo.

Coloman Ghyczy, dupa ce s'a despartitu de toti amicii sei, si dupa ce a primitu visitele de adio ale tuturor cluburilor dietale, a plecatu din Budapesta, si nici nu se va rentorce pâna la toamna. Se dice, că în casu de realegere, densusul va primi ierasi mandatul. Scirea mai noua spune, că Ghyczy va fi numitu consiliaru intimu.

Serbarea iubileului Banatului, în memori'a aniversării de o suta de ani, se va serba în liniste, pentru că regele petrecându de curându la Timisiór'a, si-a exprimat dorint'a, sè nu se faca spese mari, ci aceste mai bine sè se întrebuinteze în favorul Seghedinenilor. Conformu acesteia, comitetul serbării presidatu de comitele supremu Ormos a decisu sè se tina numai unu Te Deum si sè se înfiinteze în Timisiór'a museul de multu proiectatu. Spre acestu se vor dá 5500 fl., totu atâta se va dá Seghedinenilor.

Vr'o 40 de deputati au pornitu sâmbeta la miédidi, cá sè studieze regularea Tisei. Spre acestu scopu ministeriul de comunicațiune li-a pusu la dispozițiune unu vaporu si doi ingineri de statu. Din Budapesta societatea a plecatu pe Dunare pâna la Titel, unde Tisa se vérsa în Dunare, de acolo se rentorce pe Tisa pâna la Seghedin. Între deputatii cari facu acésta interesanta excursiune se afla si câtiva români. Unul a binevoitu a ni promite niste schitie, pe cari sperâmu a le si începe în nrul viitoru.

Preotés'a din Iasi, dn'a Sultana Petroviçu, victim'a scandalului jidovescu de acolo, zace bolnava în spitalu. Diuarele din Iasi au deschisu liste de subscriere în favorul familiei ei.

Secretul epistolei. Diuariul „La Posta“ scrie urmatórele: „Primiramu ó epistola parfumatá, prin care sântemu întrebatu, déca póte amploiatul dela pósta sè înmanueze barbatului epistol'a adresata soției aceluia? Nu cunóscemu lege, care ar permite, cá epistolele sè se póta înmanuá altuia decátu adresatului, afara de casul déca acela e minorenu séu în falimentu. De óra-ce înse femeí'a nu apartíne acestor categorii, de sine se întielege, cá nu este iertatu a predá barbatului epistol'a adresata soției sale.“

Calea ferata în Bosni'a se cladesce în continuu, de si esundarea riului Sava a causatu multe pedece si pagube. De curënd s'a deschisu státiunea Maglai, iér pe lini'a Maglai-Zepce șinele s'au pusu în departare de 10 kilometre; cladirea urméza spre Zenitia.

Fanatismul jidanilor. Citimu în „Curierul“ din Iasi: „Sunt câte-va zile de când în cafenú'a Collo, se încinse ó discuțiune religioáa între mai multu visitatori evrei. Întreprindietorul cafenelei consiliându unu evreu, neavëndu se vede ce face, a întratu în discuțiune, si a emisu ó parere care n'a placutu auditorului, cá contraria dogmelor. A dóu'a di se respândesce între evrei unu vuetu, cumca cafenú'a Collo este afurisita; nici unu evreu nu mai cutezá a-i calcá pragul, iér sér'a se îndesuira în pregiurul ei numeroáe cete de evrei, provocându între densusii felurite scandale pâna când întervenii administrátiunea de a împraștiatu mulțimea si a restabilitu ordinea. Au trecutu mai multe zile de atunci si în cafenea nu se mai vede nici unu visitatoru, întreprindietorul este amenintiatu la perdere; dar pagub'a cea mai mare ó póte avé proprietar'a acelei cafenele, care este ó dómna veduva româna, căci prin asemeni manoperi i-se reduce chirí'a la jumetate.“

Sciri scurte. Unu capitánu (Ofner) al regimentului Kussevich, care se afla în Budapesta, con-

ducându-si dílele trecute regimentul la esercítiu, de odata a cadíutu de pe calu si a murítu. — **Di C. A. Rosetti** a sositu acasa la Bucuresci. — **Esundarea Dunarei** în Români'a dela Braila pâna la Galati a facutu pagube enorme. — **În Maramuresiu**, la Kórösmezó, s'a descoperitu unu isvoru de petrolu, din care deja în tóte dílele se scotu câte 40—50 de litre.

Suvenirea mortilor.

Antoniú Venter a încetatu din viétia la finea lunei trecute în Borodul mare, Biharia, în etate de 39 ani. Repausatul, din ó vechia familia nobila româna, când terminá cursul juridicu, erá unu june care stérniá frumóse sperantie pentru viitoriuul seu, cá atare funcțiuná mai multu ani cá vice-notaru la comitatu, mai apoi cá pretoru în tînutul seu natalu dar mân'a fatala a sortii îl dobori în vârtejul, de unde nu mai avú scapare decátu prin mórté. Si mórtéa se îndurá de elu.

Maria Angelu, fiic'a preotesei veduve Ana Angelu din Orosia, Transilvania, a repausatu la 26 martie, în etate de 18 ani. Ó gelescu, afara de mama sa, frátií sei Georgiu, Valeriu, Vasiliu, si surorile sale Victoria si Iuliana.

Ghicitura de semne

de Aloisia Trarina.

É Δ : u Δ e Δ e ; a Δ e j a ș e ,
 É Δ a (i - ș a || ? i || a × i u || e a : e a ;
 : i Δ - u || u || ' a * * Δ u || Δ i i × a ș e ,
 É Δ a (i a - a : i u × u ó (× e a ;
 Ai Δ e = : u × u ó * * i i - a) u || a ,
 - e - u (× i a × e - a i n i) × u ,
 (i - u : é || (a : i ; = Δ e u || a ,
 × i (' a * * Δ â || × u u || u (- u × u ; a Δ i × u .
 io (i * * u × u ș - a || u .

Terminul de deslegare e 24 aprilé. Si de astadata se va sorti ó carte.

Deslegarea logografului din nr. 17: „Olimpulu, Bagmutti, Stuttgart, Evusubii, Roger, Veneția, Abukelb, Traianu, Osismii, Regensburg, Ibor, Ursao, Lapte, Ung.“ — din literile inițiale cetite de sus în jos iesé „Observatoriulu“, — din cele finale cetite din jos în sus: „Georgiu Baritiú.“

Bine l'au deslegatu dómnele si domnișórele: Amalia Popescu, Eufemia Popu, Anastasia Borca, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Septimia Popoviçu, Ana Biju, Ecaterina Ardeleanu, Ninutiá Avramescu, Luisa Popoviçu, Lucreția Sofronescu, Maria Crisianu, Iosefina Ardeleanu, Amalia Micsiunescu, Georgina Moldovanu, Aspasia Stefanescu, Zoe Abrudanu, Nina Popu, Iulia Némtiu, Valeria Popescu, Eufrosina Padureauu, si dnii: Iosifu Valeanu, Nicolae Popu, Semproniu Munteanu si Averchie Macovei.

Premiul l'a câstigatu domnișór'a Maria Crisianu în Satu-nou.

La nrul presinte, care e celu de pe urma în treiluniul jan.—mart., alaturâmu suplementu de jumetate de cóla, si astfel acesta contine ó cóla întréga. Acestu suplementu se dá cá înlocuire pentru nrul din joi'a viitóre, când — din caus'a serbatorilor — fói'a nóstra nu va aparé.

Dnii a căror abonaminte espira cu nrul acesta binevoiesca a le rennoi cátu mai curéndu.

Proprietaru, redactoru respundiétoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**